

ко, чиняше ми ся, че е срамота; — а пакъ иного, нѣмаше отъ гдѣ? — Нѣмаше отъ гдѣ ли? — отговорихъ съ чуденіе мравыты „ — а что си правильцѣло лѣто? — Какво ли? — та белкымъ незнаете, — свирихъ. — Е ѻ му отговорихъ мравыты, ако си свирилъ тогась, сега пакъ поиграй, и ѿще ся насытишь.

Който лѣтъ лудува, той зимъ гладува. — Който лѣтъ пѣе, той зимъ плаче. Хрѣтка, что спди все на опашкожи си, не лови зайци. Който не работи, нѣка и не яде. Който не внася хльба вѣ кжици, гладѣтъ го испажѣда отъ тамб по срѣдѣ нощи. Трудѣ гладѣ отвличия, и мързялѣ го довличия.

ДВАТА ПЛУГА.

Единъ ковачъ бѣше исковалъ два съ всемъ еднаквы плуга, отъ които единъ продаде веднага на единъ достоеопъ работникъ, а другыя, понеже нѣмаше кой